

TORONYIRÁNY

XVIII. 29.

2024. július 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 16. vasárnap

- Július 22. Szent Mária Magdolna
Július 23. Svéd Szent Brigitta szerzetesnő, Európa társvédőszentje
Július 25. Szent Jakab apostol

Jézusnak és apostolainak is szüksége volt alvásra és pihenésre. Éppúgy elfáradtak testileg-lelkileg, mint ahogy mi elfáradunk. A munka és a pihenés egészséges ritmusának megőrzése számukra sem volt mindig könnyű. A mai evangélium látszólag ebből az egyszerű problémából indul ki, valójában azonban Jézus életáldozatának célratörő, minden részletet magában foglaló egységét és nagyságát mutatja be. Jézus életének minden mozzanata a nagy küldetést, az emberek üdvözítését szolgálta.

Jézus az emberiséget szánó, irgalmas Istent testesíti meg. Egyéni, emberi szempontjait és igényeit teljesen háttérbe kell hogy szorítsa az isteni szeretet hatalmas követelményeivel szemben. Ha igénylik őt az emberek, ha utána mennek pihenőhelyére is, sőt megelőzik rejtekhelyén, nem zárkozhat el előlük. Egész élete mindenestül az emberek „érdekében” van, egyetlen pillanatban sem utasíthatja el őket. Jézus a lényeg: küldetését és isteni feladatát sohasem téveszti szem elől, az üdvösség érdekét minden más ügynél nagyobbak és fontosabbnak tartja. Csak ilyen életszemlélettel lehetséges, hogy napjaiban nincsenek „mellékes” percek és események, s életében nincsenek üresen futó napok. Minden perc, minden nap, minden tevékenység a helyén van, beleépül a célba, abba a feladatsorba, amely megdicsőíti az Atyát és üdvözíti az embereket. Jézus élete így egyetlen nagy életáldozat, amelynek liturgiája, megjelenítője minden percre, minden gondolata és tette.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- Jer 23,1-6** A vezetők hibájából elcsigázott, szétszóródott, magára hagyott, csellengő népnek maga Isten lesz igazi, gondoskodó pásztor.
- Ef 2,13-18** Krisztus megváltó művének köszönhetően mindannyiunknak szabad utunk van az egy Lélekben az Atyához.
- Mk 6,30-34** Jézus tanítványaival egy kis időt szán a pihenésre, de emberek tömege megy utánuk, Jézus pedig tovább tanítja őket.

A tanítványok és a tömeg

Jézus küldte el tanítványait, most pedig ő az, aki meghallgatva beszámolójukat külön is kívánna vonulni velük. A tetteit és szavait máskülönben szuverén módon irányító Jézus ezúttal a tömeg iránti szeretetétől vezérelten újra tanítani kezd. A szakasz elején és végén tanításról van szó, mégpedig előbb az apostolokéről, majd Jézuséről. Az apostolok és Jézus tanítása egyazon hatást váltja ki. A tanítás lényegéhez mintha hozzátartozna, hogy Jézusnak olyan irgalmas szíve van, amellyel mindig kész gondoskodni tanítványai és a tömeg szükségleteiről. A tanítványok immár az ő közösségének kiválasztott tagjai. A tömeg pedig nem más, mint Izrael szétszórt nyája, amely arra vár, hogy pásztorra egybegyűjtse.

Az elbeszélő újra visszatér annak elmondásához, mi történt közvetlenül Jézussal (vö. 6,6b-13). Az eseményekről való tudósítást egyetlen Jézus-mondás közlése szakítja meg (31. vers), különben csak a helyváltoztatás jelzésével különíthető el két egység a szakaszon belül (30-31. és 32-34. vers).

Jézus elküldte az apostolokat, azok pedig beszámolnak mindarról, amit végeztek. A siker, a tömeg várakozása továbbra sem hagyta el őket, sőt amikor Jézus küldetésében járnak, most már a tanítványok is részt vesznek mesterük fáradhatatlan munkálkodásában. Jézus tanításában beteljesedik az Ószövetségben megígért pásztor király gondossága. Ez mutatkozik meg a következő történetben, a kenyérszaporítás majd előre jelez. De mindehhez még meg kell valósulnia annak, amit Jézus János evangélista szerint mondott: „A jó pásztor életét adja juhaiért” (Jn 10,11).

Az elbeszélő minden további jelzés nélkül vált át Keresztelő János tanítványaitól az „apostolokról” szóló elbeszéléséhez. A szöveg kritikailag kissé bizonytalan, 3,14 után ez az egyetlen alkalom, hogy Márk „apostolokról” beszél.

Ahogy a fejezet kezdetén, a 6,7-ben tette, Márk más alkalommal szívesebben beszél a „tizenkettőről”. A „tanítani” szó (didaszko) Márk evangéliumában 15 alkalommal hangzik el Jézussal összefüggésben, a tanítványaival kapcsolatban viszont egyetlenegyszer, ebben a szövegrészben. Az evangélista számára Jézus tanítása az elsődleges, de ebből a tizenkettő is részt kap. Az apostolok beszámolója minden tettükről és minden tanításukról azt jelzi, hogy Jézussal belső közösségben végezték a szolgálatukat.

Jézus nem kommentálja a tanítványok beszámolóját. Meghívja őket, hogy pihenjenek vele egy kicsit. A deute kifejezés az első tanítványok meghívásából már ismert (vö. 1,16-20), s a „magányos hely” (szó szerint: puszta hely) is emlékeztet Jézus megjelenésének helyszínére (1,3-5.12-13). Úgy tűnik, hogy Jézus az ígéhirdetésben már tapasztalatot szerzett tanítványokat ugyanolyan módon maga után hívja, új utakra vezet, mint az első alkalommal. Meghívása elismeri azt a fáradságot, amellyel az apostolok dolgoztak. Személyes gondoskodásának jele, hogy figyel rájuk és törődik velük. Már itt „jó pásztorként” viselkedik, aki a szoltárost a nyugalom vizeihez vezette (Zsolt 23,2; lásd még: Mk 6,41-42 és Zsolt 23,5). A tanítványok a pihenés tekintetében is Jézushoz hasonlítanak, aki első kafarnaumi napja után (1,21-34) kora hajnalban imádkozni ment. A 31b vers azt sugallja, hogy a tanítványok Jézushoz visszatérve őt magát is nagy tömeg közepette találták – s ez cseppet sem lepi meg az olvasót. A hajó említése a 32. versben viszont azt jelzi, hogy Jézus ismét – még mindig – a tó partján tartózkodott.

Ahogy a hét első napján reggel Kafarnaumban Jézus nem talált nyugtot, mert utánaeredtek és keresték, úgy a tanítványok sem élvezhették a Mesterrel töltött idő nyugalomát. A tömeg „odasiet”, ahol Jézus tartózkodik, keresi a vele való kapcsolatot. Jézus pedig ismét „meglát” valamit, illetve valakit (vö. 1,10.16.19; 2,14), s ebből a pillantásból újabb cselekedete születik. Tanítani kezdi őket. Az elbeszélő a pásztor fogalomkörével kapcsolatos képeket használ. A pásztor nélküli juhok képe ismerős az Ószövetségből (vö. 1Kir 22,17; Jud 11,19; Jer 23,1-3; Zak 10,2). Izrael történetében ez a kép azt fejezi ki, hogy a választott népnek lelki vezetőre van szüksége. Isten pedig ígéretet tett arra, hogy felkentje által maga legelteti majd népét (Ez 34,23; Jn 10,11-16). A jelen szövegrész valószínűleg a Szám 27,17-hez áll a legközelebb, ahol Mózes az Úrtól kér vezetőt a nép számára maga helyett. Az elbeszélő nem utal kifejezetten ezekre a bibliai előképekre, de bibliai nyelvezetet használ. Jézus az előbb még tanítványaival akart külön is törődni, de úgy tűnik, hogy az utána siető tömeg felé azonnal ugyanolyan szeretettel fordul. „Megesett rajtuk a szíve” (szplanknidzomai – vö. 1,41; 34; 8,2), pásztorukká lett, ahogy Mózes pásztorként vezette a választott népet. Hogy Jézus tanít, az ennek a pásztori szeretetnek, pásztori irgalomnak a jele. Mózes kenyeret adott enni, vizet adott inni Isten nevében. Jézus először a lelki táplálékkal törődik, de ezt nemsokára kiegészíti a földi táplálékkal is.

Martos Levente

Nem leszek ideges! (9.)

Első rész

Jellemismeret

Az igazság megszabadít benneteket. (Jn 8,32)

A melankolikus ember

A meg nem nevelt melankolikusnak mindenekelőtt egy központi valamire van szüksége, amire érzéseit rá lehessen irányítani, azért, hogy saját énjétől elfordulhasson. Túl sokat gondol önmagára; többet kell Istenre gondolnia. Nincs elég bizalom benne ahhoz, hogy az Isten jelenlétében való összeszedettséget gyakorolja. Legmélyebb énje a félelem érzeteiben vergődik. Míg a kolerikusban túl sok az önbizalom, s ezért nem ismeri az Istenbe vetett bizalmat és az Isten akaratának való odaadást; a melankolikusban túl sok a félelem, a kishitűség, a bizalmatlanság s a bátortalanság. Farizeusi lényé vallásosságra hajlamos természetekben rejtőzik el a legmélyebben, a hűvös, külsőséges melankolikus vak az efféle kérdésekkel szemben. A bátorságukat vesztett lelkeken nehéz segíteni. Az ilyen vérmérsékletű embernek nehezebb esik Isten akarata, holott nyugalomát mégis csak az Istennel szembeni maradéktalan odaadásban találja meg. Ha egyszer megtalálta békéjét Isten szent akaratában, felenged ösztöneinek merevsége, s az Istenbe vetett bizalom, a kereszt szeretete meggyógyítja őt.

A melankolikusnak fel kell szabadulnia a panaszkodás kényszeréről, Isten közelségében kell keresnie üdvösségét, s keresztjét a Megváltóval együtt kell viselnie. Az emberek nem értik meg őt, s ez elkészeríti a környező világgal szemben. Érzékenységében kitér az emberek elől, ahelyett, hogy beleélné magát másokba, olyanoknak venné őket, mint amilyenek, s elnézné hibáikat. Ki kell lépnie önmagából, szeretnie kell az embereket, ahelyett, hogy féljen tőlük; fel kell keresnie őket, ahelyett, hogy meneküljön előlük.

A melankolikus ember túl komolyan fogja fel az élet árnyoldalait, minden apróság miatt átengedi magát ellenszenvének, a bizalmatlanságnak s túl gyakran botránkozik. Csak a szeretet gyógyítja meg őt; a szeretet hatása alatt kényszerítse magát arra, hogy meglássa a jót embertársaiban, eltekintsen hibáiktól, enyhén ítélkezzék felettük, kilépjen önmagából, készséges legyen mások akaratával szemben és tudjon lemondani saját akaratáról.

A melankolikus ember érzelmeit és egész kedélyvilágát munkába állítja; hamarosan kifárasztja idegeit. El kell terelnie magát a gondolkodástól, a töprengéstől; ez a szenvedélye. Inkább keresse Isten szeretetteljes jelenlétét, olvasson jó könyveket, szolgálja embertársait. A melankolikus nagy veszedelme az, hogy merevek az érzelmei. Túl mélyen érez és töpreng; ezért le kell küzdenie makacsságát és önakarátát. Könnyen szenved az öntudat elhatároltsága alatt; egyoldalúvá válik a jámborságban.

A vallásos adottságokkal bíró melankolikusnak világos célokra van szüksége, mert könnyen öncsalásba esik, s ez ennél az embertípusnál igen nehezen gyógyítható. Irányítsa magát mindig Isten akarata és a felebaráti szeretet szerint. Könnyen eltúlozza Isten jelenlétének érzelmileg hangsúlyozott megélését, s nem látja, hogy ez a kegyelem arra való, hogy élünk, saját véleményeinket, saját akaratunkat fel tudjuk áldozni a Megváltónak, s el tudjuk viselni az embertársainkkal szemben támadó nehézségeinket. A túl érzékeny melankolikus embert csak a legmélyebb alázat, csak a kereszt szeretete és a felebarátok szolgálatában való legnagyobb áldozatkészség mentheti meg az egyoldalúságtól és az önámítástól.

Súlyos vérmérséklet a kolerikus vérmérséklet, ha nagyon erősen vagy egyenlő mértékben keveredik a melankolikussal és még hozzá túl érzékeny is. A túlérzékenység elmosza ennek a két elemnek a határait, megakadályozza az önuralmat, s az érzelmeket leküzdhetetlenül az emberekre irányítja. A túlérzékenység következtében, a kolerikus súlyos és a végletekbe menő érzelme a melankolikus érzelmeivel váltakoznak az egyénben. Az ilyen embernek a legjobb nevelésre, a legnagyobb kegyelmekre van szüksége ahhoz, hogy ura maradjon önmagának; mindig ő az, akit megbántanak, aki kritizál, aki botránkozik, aki keményen ítéli meg környezetét. Egészen másféle a hűvös melankolikus-kolerikus típus. Nyugodt, tartózkodó és sohasem lehet tudni, mi rejlik benne. Átláthatatlan, s a kegyelem csak nehezen közelíti meg; ha azonban felfogta a kegyelem útját, erényesen és nyugodtan halad rajta. Nem egykönnyen vesz erőt rajta a túlzás, a túlkapás, a tüzes túlérzékenység. Ha viszont farizeus jámborkodásba burkolódik, nagyon nehezen tanítható. A félnék melankolikusnak fel kell ismernie gátló félelemérzeteinek oktalanságát, vagy vak engedelmisségben kell keresztül gázolnia rajtuk.

A vérmérsékletek átképzése

Lehetséges-e egyáltalában a vérmérsékletek átképzése? Ez alapirányzatában a lelki és testi hajlamoktól függ. Az egyén csak ezeken belül változik. Éghajlat, táplálkozás, nevelés, környezet, munka, hivatás s mindaz, ami a testet és a lelket befolyásolja, erősen kihat a vérmérséklet megnyilvánulásaira. A délvideki ember egészen más módon szangvinikus mint az északi. Fiatalkorban a szangvinikus elem uralkodik a kolerikus felett, öregkorban a melankolikus. Sorsfordulatok egy szempillantás alatt felszínre hozhatják a melankolikus vérmérsékletet, de csak akkor, ha az már eredetileg megvolt az egyén adottságában. A fiatal ember vérmérséklete könnyebben csiszolható, mint az idősebbeké. Az egyoldalú keménységek és hátrányok azonban minden korban lecsiszolhatók, az alaptermészet jó tulajdonságai mindig kiképezhetők. Ehhez természetesen az szükséges, hogy az ember tökéletességre törekedjék, s megismerje saját hibáit. Sok embert maga az élet kemény valósága nevel meg. A gyermekeket az iskolában, az intézetben, társaságban kinevelik, és ezzel esetleg előbbre viszik. Az illemre, szeretetre, a közösségre való nevelés önmagában sokat segít. Igen hasznos a másfajta vérmérsékletű emberekkel való érintkezés, a különböző adottságú írók könyveinek olvasása. A szangvinikus komolyabb, mélyebb könyveket olvasson. A kolerikus és melankolikus olvassa szangvinikus írók könyveit, hogy ennek a vérmérsékletnek enyhességét, jóságát átvegye.

Legnagyobb segítség az Istennel való érintkezés, és az alázatosság. Az emberek azonban rendszerint hozzájuk hasonló vérmérsékletű társaik behatását keresik, hogy adottságaikban megerősödjenek. Az idősebb emberek között, különösen egyes társadalmi osztályokban, műveltségük fokától függetlenül, gyakran találunk merev és szenvedélyes vérmérsékletű egyéneket, akik már alig képesek arra, hogy bármit is elfogadjanak, s akiket átképezni nem lehet. Ezek rendszerint túlérzékenyek, akik az énjükkel szembeni legkisebb támadást sértésként hárítják el maguktól, s egyszerűen nem tűrik meg az ellenvéleményt. Ezek leginkább kolerikus és melankolikus emberek.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Anna üzenete

Heves megyében, Sirokon gyűjtötte Erdélyi Zsuzsanna az alábbi „imáccságot” egy 1912-ben született asszonytól.

„Kimenek ajtómba,
Föltekintek magos mennybe!
Ott látok egy gáljfat (gallyfát),
Gáljfa viszi ágát,
Ága viszi leveljét,
Levelji viszi bimbóját,
Bimbója viszi virágját,
Virágja viszi Annát,
Anna viszi Máriát,
Máris viszi Szent Fiát.”

A tudós gyűjtő látomásképről szól, amikor a második sort elemzi, s Fettič Nándorra hivatkozva mondja, hogy „az égben végbemenő jelenségek kezdő formulái” közé tartozik ez a sor is, és „a természetfölöttivel való találkozás” emléke. Középkori látomásirodalmi példa – folytatva, s az olvasónak meg kell állnia egy pillanatra. Költészet és belső átélés ritka szép találkozásában az a fa áll előtte, amely égi termőfa, s amelynek „virágja” Anna, Krisztus Jézus nagyanyja. Hajdan piros betűs ünnep volt a napja, s a művészettörténet Marosszentannát emlegeti, ahol a latin liturgiát képviselő Európa legrégebbi falfreskója látható a XIV. századból. A Bethesda-tó partján épült szülőház, ahol Mária, Jézus anyja született, már a konstantinuszi időben templom: búcsúünnepén Annát tisztelték. Bizánc gyorsan átvette a kultuszt, Justinianusz császár pedig kötelezővé tette. A VIII. században méhszorgalommal a teológiai igazságokat gyűjtögető keleti szent: Damszkuszi János az Istenszülő Mária születésnapjára beszédet írt. Joachimot és feleségét, Annát gerlice-párnak titulálja és így ujjong: „Ti az emberi természet határán belül vallásosan és áhítatosan élve, szülői lehettek az angyalok fölötti és angyalokon most is uralkodó Leánynak!”

„Legszépségesebb és legédesebb Leány! Liliom a tövisek között, amely a legnemesebb és legkirályibb dávidi töről hajtott!” Aztán a nemzetek apostola levélrészletére utalva folytatja: „Joachim és Anna legszentebb, aki rejtve maradt a fejedelmek és hatalmak elől és a Gonosz tüzes nyilai elől is, a Lélek menyegzős szobájában élt, szeplőtlenül megőrződött isten mátkájának és Isten természetes Fia Anyjának... Dús hajtású szőlő sarjadt ki Annából és mindörökre nektárt ontó édes szőlőfűrtöt virágozott szülőinek.”

Frisesség, az Énekek éneke intonációja, prófétai dallam, s mintha bizánci mozaikok színes kavalkádja ragyogna előttünk, s a Titok megközelítésében a szó.

Anna mindig a krisztusi történet középpontjában látható, bár a kanonizált evangéliumok alig említik, neve szóba sem foglaltatik. A Szent Jakabról elnevezett, ún. protoevangélium beszél róla költői hitelességgel, naiv bájjal.

Ahogy legkifejezöbben Giotto – Assisi Ferenc festője látatja Padovában a Scrovegni kápolnában, ahol híres Utolsó Ítéletét is megfestette. Joachimot és Annát látjuk Mária életéből, amint a jeruzsálemi Arany kapunál találkoznak. A két jegyes gyöngéden megöleli egymást. Alakjuk piramis-szerű, szerelmük egyetlen teremtménnyé formálja őket. A pásztor-jelenet szereplői asszonyok csoportja is az épülethez vezető hídon. Anna és jegyese a tornyokkal párhuzamosan fonségesen emelik ki a házasság szentségének komolyságát, de mögöttük fekete kendővel borított női arc – alig láthatóan, a szemével vág: valóságos árnyékot borít az öröme, amely a jeleneten ragyog...

Damszkuszi után Aranyszájú Szent János szavait írhatnánk a kép alá, Anna üzenetét, az isteni rendelést: A Gondviselés az embert férfinak és nőnek rendelte, hogy megmutassa: bár két nemről van szó, mégis egyik, s egyik sem elegendő önmagában a nemzedékek továbbvitelében... Egyik a másik nélkül nem létezik, kettőjük egyesüléséből születik új ember. A gyermek híd kettőjük között; így válnak egy testté, akiket a gyermek köt össze. Amint két városrészt egy folyó választ ketté, s a folyóra hidat vernek, hogy a két város egy legyen, úgy a család is együtt van, a gyermek az összekötő híd, hogy a két természetből egy legyen.”

A régi, régi idézett „imáccság” plasztikus látomása túl a láthatón, mégis láthatóan jeleníti meg Isten örök gondolatát, a szentatyafiság lényegét s érzékelteti: a Jézus vér szerinti rokonságához tartozók végül a mi rokonaink is: szülő, nagyszülő mind ott állnak az Arany Kapunál és örvendeznek Joachim és Anna találkozásán.

† Tóth Sándor

hírek információk

Egyházi iskolák diákjai táboroztak július 6. és 12. között Zánkán. Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány táborában 3000 gyerek nyaralt az ország minden részéből. A hét programjai a kultúra, magyarság, kereszténység, tudomány és sport köré szerveződtek. Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány 2016 óta szervezi és koordinálja az állami támogatású Erzsébet-táborokat, tavasszal és ősszel pedig ottalvós osztálykirándulásokra ad lehetőséget. Minden évben fogadnak Erdélyből, Kárpátaljáról, Felvidékről, Délvidékről, valamint Órvidékről, Szlovéniából és Horvátországból is táborozókat anyaországi vakációzásra. A tábor harmadik napján Kiss-Rigó László püspök és Steinbach József református püspök felavatták Szent Erzsébet szobrát, mely az érkezőket fogadó téren, a tábor központi épülete előtt kapott helyet, valamint az újonnan kialakított bibliai kertet.

Közeledik Havas Boldogasszony napja, mely egyben a szegedi Alsóvárosi Ferences Templom búcsúja, évszázadok óta a Dél-Alföld egyik jelentős vallási ünnepe. Az augusztus 3. szombati és 4. vasárnapi programsorozat részletei az Alsóvárosi Ferences Plébánia honlapján olvashatók. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Július 22-én, hétfőn 18 órakor Hollósi Búth Sándor a XIX. Nándorfehérvári Emléknepok záró rendezvényeként ismeretterjesztő előadást tart a Dóm Látogatóközpontban, melynek címe: A Hunyadi és Jagelló kor az archontológia szemüvegén keresztül. Ez az alkalom kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy az érdeklődők betekintést nyerjenek a magyar történelem egyik legizgalmasabb korszakába.

Minden érdeklődőt szeretettel vár az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia a soron következő nyáresti kulturális előadására július 25-én, csütörtökön 19 órakor a nagyteremben. Az érdeklődők ezúttal Dobos János rajztanár előadását hallgathatják meg, melynek témája: Az ablak mögött – mindennapok szépsége Vermeer festészetében.

A Boldogasszony Iskolanővérek által fenntartott szegedi Karolina Katolikus Egyetemi Szakkollégium várja olyan egyetemista lányok jelentkezését, akik családias közösség tagjai szeretnének lenni, fontos számukra a hitük gyakorlása és megélése, és szívesen részt vennének közösségi és lelki programokon is. Jelentkezési határidő: július 31. További információk: karolinaszakkoli.weebly.com

A csanádapácai Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola és Óvoda Atlétika Többpróba csapata első helyezést ért el a Kis Iskolák Sportversenye Országos Diákolimpiai Döntőjén Pécsen. A versenyzők nem csak Csanádapácát, hanem egész Békés vármegyét és a Szeged-Csanádi Egyházmegyét is képviselték ebben a versenyszámban. A Kis Iskolák Sportversenye – Atlétika Országos Döntőjén induló 10 fő kaszaperi, a Mátyás Király Katolikus Általános Iskola és Óvoda diákja közül ketten pedig dobogós eredménnyel térhettek haza.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2024/2025-ös tanévre a szegedi felsőoktatási intézmények bármely szakára jelentkező, vagy már ott tanuló hallgatók számára. A roma és nem roma fiatalok keresztény értékek mentén szerveződő szakmai közössége színes tanulmányi programokkal, fiatalos közösségi élettel, idegennyelv-oktatással, tehetséggondozással és ösztöndíj lehetőséggel várja a diákokat. Jelentkezni a szkrzs.hu oldalon az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrzs.hu e-mail címen, valamint a +36-20-450-4533-as telefonszámon kérhető.

Orgovány Erika festő- és grafikusművész „Lélekrétegek” című retrospektív kiállítása augusztus 31-ig keddtől-vasárnapig, 9.00 és 17.00 óra között tekinthető meg a Dóm Látogatóközpontban. A kiállítás ideje alatt keddenként 9-11 óra, péntekenként 15-17 óra között a művésznő kalauzolja az érdeklődőket a kiállításán. A művész mottója: „A festőváson a legcsalárdabb barát, mert minden titkot kifecseg.” Részletes információ kérhető a Dóm Látogatóközpont elérhetőségein: domlatogatokozpont.hu, tel: +36-20-385-5061.

A 100 Tagú Cigányzenekar templomi „Misszió” koncertsorozatának szegedi előadását július 28-án, jövő vasárnap 15 órakor hallgathatják meg az érdeklődők a Dómban. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött, melyhez a link a www.100tagu.hu honlapon érhető el.

Az ÁGOTA közösség folyamatosan keresi azokat a jószándékú embereket, akik esélyt adnának a gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiataloknak arra, hogy egy boldog, szeretetteljes családban nőhessenek fel. Aki szeretne megajándékozni gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatalokat egy szeretetteljes, mosolyokban és élményekben gazdag gyermekkorral, keresse bizalommal az ÁGOTA Közösség tagjait. Bővebb információk: www.szentagota.hu/neveloszulo-szeretnek-lenni.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.